

पिभेदे पु० “आत्रेयः कुण्डजठरोद्विजः कालघटस्तथा”
भा०आ० ५३अ०,

कुण्डधार लि० कुण्डं कुण्डाकारं धारयति धारि-अण् उ
प० स० । नागभेदे, “मण्डमानु कुण्डधारश्च कर्कौटक-
घनञ्जयौ” भा० स० ६अ०,

कुण्डपायिन् पु० भूम्नि कुण्डेन कुण्डाकारचमसेन पिबन्ति
सोमम् पा-षिनि । कुण्डेन सोमपायिषु सयजमान
घोडार्त्विक्साध्यसत्वभेदकारिषु

कुण्डपायिनामयन न० इत्०अलुक् स० । सत्वभेदे तदिति-
कर्त्तव्यतादिकम् आश्व०श्रौ०१२।२।३-सूत्रादौ उक्तं यथा
“कुण्डपायिनामयनम्”सू० । “एतन्नामकमिदं सत्वमधि-
कृतं वेदितव्यम्”इ० । “मासन्दीक्षिता भवन्ति”सू० । “अयं
मासशब्द एकाक्षविंशतिरात्रे उपचरितः, एकाक्षविंशति-
रात्रादिकं सावनवङ्गवतीत्यर्थः” इ० । “ते मासि सोमं
क्रीणन्ति”सू० । “अयमयुपचार एव दीक्षाकाले ।
मास्यतीते दीक्षिताः सोमं क्रीणन्तीत्यर्थः” इ० । “तेषां
द्वादशोपसदो भवन्ति”सू० । “सात्त्विकाणान्दीक्षाणामपवादो
दीक्षाविधिः, तथा सात्त्विकाणासुपसदामपवादोऽयसुपस-
द्विधिः”इ० । “सोमसुपनहा प्रवर्ग्यपात्राण्युत्साद्योपनहा
वा मासमग्नि होत्रं जुह्वति”सू० । “उपसस्रतीतासु प्रव-
र्ग्य पात्राण्युत्साद्योपनहा वा तानि तानि, ते एकं मासम्
अग्नि होत्रं जुह्वति सायं प्रातः”इ० । “प्रातरुपक्रमः साय-
मपवर्गः”सू० । “प्रातःकालस्य प्रथमप्राप्तत्वात् उपसत्काले
द्वादशाहेऽतीतेऽग्नि होत्रस्य प्रातरारम्भान्नैमित्तिकादग्नि-
होत्रात् कर्मान्तरमेतदिति न्यायविदां प्रसिद्धम्”इ० ।
“मासं दर्शपूर्णमासाभ्यां यजन्ते”सू० । “अग्नि होत्र-
मासेऽतीते ततः अनन्तरमेकं मासं दर्शपूर्णमासाभ्यां य-
जन्ते”इ० । “कृष्णपक्षेऽहरहः पौर्णमास्या, शुक्लपक्षेऽह-
रहरमावास्तया, मित्रावरुणयोरयने तथा दृष्टत्वात्”
सू० । “एवमत्र सम्पादनीयम्—यथा कृष्णपक्षादौ
पौर्णमास्याऽहः सम्भवति, तत्र दीक्षारम्भः कर्त्तव्य
इति” इ० । “मासं वैश्वदेवेन”सू० । “अहरहरनेन
यष्टव्यम् । वैश्वानरपर्जन्या तु न भवति आरम्भा-
र्थात्वात्तस्याः, स चारम्भःसत्वे न प्रसक्त इति”इ० । “मासं
वरुणप्रवासैः मासं शाकभेषैः एतैरहरहर्यजेरन्”सू० । “ए-
काहेनापष्टज्य प्रकृतेर्द्वैत्रहसमापनीयत्वाद्वाहेन वा जुयां-
त् । अध्वर्युप्रत्ययात्समापनमिति स्थितिः”इ० । “मासं शु-
नासीरीयेण”सू० । “अनेनाप्यहरहरेव” इ० । “यदहर्मासः

पूर्यते तदहरिष्टिं समाप्याग्निप्रणयनादिधर्मोत्सादनादि
वौपवसथिकं कर्मकृत्वा श्वोभूते प्रसुहयुः”सू० । “यस्मिन्नहनि
मासः पूर्यते तस्मिन्नहनि शुनासीरीयेष्टिं समाप्य तदन-
न्तरं यदि पूर्वमेव प्रवर्ग्यपात्राण्युत्सादितानि तदाग्नि-
प्रणयनाद्यौपवसथिकं कर्म कृत्वा सुत्यारम्भः”इ० । “तद्वैक
उपसङ्ग एवानन्तरं कुर्वन्ति तथादृष्टत्वात् सौत्यान्मासा-
नग्निहोत्रादीन् वदन्तः”सू० । “तदिदमग्निप्रणयनाद्यौप-
वसथिकं कर्म कुण्डपायिनामयने अग्निहोत्रादिमासेभ्यः
कर्त्तव्यमित्युक्तम् तत्रैक आहुतः तत्कर्माग्निहोत्रादि-
मासेभ्यः प्रायुपसङ्गोऽनन्तरं कर्त्तव्यमिति । तत्र हेतु-
माहुतः प्रकृतौ तथादृष्टत्वादिति । न त्वग्निहोत्रादिमा-
सेभ्य उपरिष्ठात्, क्रियमाणे वा औपवसथिके सुव्यानन्तर-
स्य विद्यमानत्वादिति । तथादृष्टत्वात्साधारणमिति, तत्-
परिहारार्थं मग्निहोत्रादिमासान् सौत्यानिति । कथम् ?
अस्य सत्वस्य गवामयनप्रकृतिकत्वात्तस्य सांवत्सरिकत्वात्
कुण्डपायिनामयने त्रिष्टदादयः षण्मासा एकः पक्षः,
अग्निहोत्रादयः षण्मासा अपरः पक्ष इति मन्यमानाः ।
एवं च उपसदाच्च सुत्याच्च सुत्ये औपवसथिकस्य कृतत्वान्न
कश्चिद्धेतदोष इति वदन्तोऽग्निहोत्रादिमासेभ्यः प्रायुप-
सङ्गः ऊर्ध्वं औपवसथिकं कुर्वन्ति । एतदुक्तम् भवति ।
अग्निहोत्रादिमासान् सुत्यानिति मन्यमानाः तेभ्यः
पुरस्तादुपसङ्ग ऊर्ध्वं औपवसथिकं कर्म केचित् कुर्वन्ति
प्रकृतौ तथादृष्टत्वादिति । यदेतदग्निहोत्रादिमासान् सौ-
त्यानिति वदन्ति तदनुपपन्नम् । कुतः ? सोमयागसह-
पत्वात् सुत्यानाम् अग्निहोत्रादीनां तु हविर्व्यञ्जस्वरूप-
त्वादसुत्यत्वमिति । यत्पुनरिदमुक्तं गवामयनप्रकृतिकत्वा-
दग्निहोत्रादिमासैः पूर्वपक्षसिद्धिरिति । तदयुक्तम्
सोमयागानामेव गवामयनप्रकृतिकत्वं पूर्वपक्षस्वरूपत्व-
स्त्वच्चेति । अग्निहोत्रादयोऽग्निं सत्वे अप्राकृता आ-
गन्तवः कर्मविशेषाः अतस्तेषां सत्त्वान्त्स्थानापन्नत्वमपि न स
भवति । अतस्तेषां सुत्यत्वन्न सम्भवति । सुत्यत्वासम्भ-
वे तथादृष्टत्वादित्यस्य हेतोः साधारण्यादसाधकत्वादित्य-
नेनाभिप्रायेणोक्तं भगवताचार्येण तदनुपपन्नम् इति” इ० ।
“पश्वर्थे अग्निप्रणयनन्तस्य च श्वःसुत्यानिमित्तम्”सू० । “परो-
क्तस्य हेतोरसाधकत्वकृत्वात्सपक्षं समर्थयति । औपवसथेषु
कर्मसु यः पशुभागः सः श्वःसुत्यानिमित्तमिति प्रत्यक्षं श्रू-
यते ‘अग्नीषोमाभ्यामिन्द्रो हत्वमहं स्तावेनमब्रूताम्’ इ-
त्यादिना । अतो वचनात् पशोः सुत्यानन्तर्धमेव स-